چکیده:

هدف: هدف این پژوهش بررسی رابطه BMI و وضعیت تغذیه والدین با آمادگی جسمانی و وضعیت تغذیه دانش‌آموزان پسر ۱۲-۱۰ ساله بود.

روش: در این مطالعه مقطعی به روش توصیفی- تحلیلی، ۲٦۰ نفر دانش آموز پسر ۱۲-۱۰ ساله شهرستان انزلی در سال تحصیلی ۹۵-۱۳۹٤ از میان ۸۰۵ نفر به صورت تصادفی خوشه ای با میانگین سنی ۱۱/۵۲±۰/٦٦ سال و میانگین قدی ۱٤۳±۰/۰۸ سانتی متر انتخاب شدند. پس از تکمیل رضایت نامه و پرسشنامه ها، قد و وزن دانش آموزان و متغیرهای آمادگی جسمانی شامل: استقامت قلبی- تنفسی (از طریق آزمون دوی ۵٤۰ متر)، استقامت عضلات ناحیه شکم (از طریق آزمون دراز نشست)، چابکی (از طریق آزمون دوی ٤ در ۹ متر)، سرعت (از طریق آزمون دوی ٤۵ متر سرعت) و توان عضلانی پاها (از طریق آزمون پرش عمودی) اندازه گیری شد. برای ارزیابی آمادگی جسمانی ابتدا رکورد آزمون ها از دانش آموزان گرفته شد و سپس رکوردهای خام جهت استفاده به نمرات استاندارد Z تبدیل گردید. اندازه قد و وزن والدین جهت برآورد شاخص توده بدن توسط خودشان در پرسشنامه بسامد خوراک تکمیل شد. علاوه بر این، وضعیت تغذیه والدین و دانش آموزان هم از طریق آزمون ضریب همبستگی پیرسون مورد سنجش قرار گرفت.

یافته ها: نتایج پژوهش حاضر نشان داد که شاخص توده بدن دانش آموزان با شاخص توده بدن مادر در تمام رده های وزنی ارتباط معنی دار ضعیفی دارد($P<۰/۰۵$)، اما شاخص توده بدن دانش آموزان با شاخص توده بدن پدرشان در هیچ یک از رده های وزنی ارتباط معنی داری نداشت. همچنین نتایج نشان داد وضعیت تغذیه با آمادگی جسمانی دانش آموزان ارتباط معنی دار ضعیفی دارد و نیز شاخص توده بدن دانش آموزان با آمادگی جسمانی و تغذیه آنها ارتباط معنی دار ضعیفی دارد($P<۰/۰۵$). همچنین بین تغذیه مادر با تغذیه دانش آموز ارتباط معنی دار ضعیفی وجود دارد($P<۰/۰۵$). اما ارتباط معنی داری بین تغذیه پدر و دانش آموزان وجود ندارد.

نتیجه گیری: یافته های پژوهش حاضر نشان داد که ارتباط معنی دار ضعیفی بین شاخص توده بدن مادر با شاخص توده بدن دانش آموز و وضعیت تغذیه مادر با وضعیت تغذیه دانش آموز و نیز آمادگی جسمانی دانش آموز با وضعیت تغذیه و شاخص توده بدن او وجود دارد.

واژگان کلیدی: وضعیت تغذیه، شاخص توده بدن و آمادگی جسمانی